

Sekularyzacja - proces nieodwołalny?

Często zakłada się, że sekularyzacja jest zwieńczeniem procesu modernizacyjnego, jego naturalną konsekwencją

Często zakłada się, że sekularyzacja jest zwieńczeniem procesu modernizacyjnego, jego naturalną konsekwencją. Postęp naukowy w tym rozumieniu miał rozganiać mgły irracjonalności wiary i religii jednocześnie roztaczając przed uwolnioną ze starych kajdan ludzkością widok wspaniałego świata. W tej logice istnieje jedynie jedna droga do nowoczesności – jest to ścieżka wiodąca przez świątynię „zeświecczonego rozumu”, gdzie należy porzucić chrześcijańskie ujęcie logosu i przybrać nowe odarte z transcendencji. Jednak w tej narracji istnieje bardzo wiele luk i wyłomów, które zaburzają ten idylliczny obraz. Bo cóż bowiem począć ze najnowocześniejszym i najpotężniejszym państwem na świecie, jakim są Stany Zjednoczone, którego obywatele nie odżegnują się od praktyk religijnych i – o zgrozo – którego całe religijne rytuały są wpisane w porządek państwowy? A może Oświecenie, które część naszych modernizatorów chciałoby widzieć jedynie przez okulary francuskich rewolucjonistów, miało więcej odcieni a dróg do nowoczesności – jak pisała Gertrude Himmelfarb? Rzecz w tym, że świat wcale nie zdaje się być mniej religijny. To Europa po prostu jest fenomenem na duchowej mapie globu. Problemy zeświecczonych społeczeństw są kłopotami niewielkiej części. To trochę jak w jednej z anegdot z ostatniego synodu zwołanego przez papieża Franciszka: gdy do dwóch kardynałów europejskich toczących zażarte dyskusje na temat europejskiego modelu współżycia

w ramach zsekularyzowanych społeczeństw, podszedł kardynał z poza europejskiego świata – grzecznie upominając kolegów, że dyskusja, którą oni chcą zdominować zgromadzenie dotyczy jedynie nikłego procenta ludzi Kościoła. Czy rzeczywiście Europa stanie się świecka? A jeżeli tak, to czy będzie to ciągle ta sama Europa, która była zdolna nadać duchowy i kulturalny bieg reszcie świata? O tym jest kolejny numer „Teologii Politycznej Co Tydzień” tym razem w całości poświęcony procesowi sekularyzacji – jego źródłom, jak i jego konsekwencjom.

Jan Czerniecki

Dzisiejsze społeczeństwa obrały drogę redukcji swoich wartości - przeczytaj rozmowę z Rémim Brague'iem

Agnieszka Kołakowska: Proszę spokojnie posuwać się do wyjścia (absurdalnie krótkie uwagi na ogromny temat)

Jose Casanova: Sekularyzacja przemyślana na nowo: globalna perspektywa porównawcza

o. prof. Paweł Mazanka: Filozoficzne źródła współczesnego sekularyzmu

ks. prof. Jacek Grzybowski: Sekularyzacja jako wyzwolenie

Monika Gabriela Bartoszewicz: Sekularyzacyjny spleen Europy

Tomasz Rowiński: Dekompozycja polskości

Marcin Darmas: Zakład Pascala a laickość

Dr Janusz Ostrowski: Paradoksy sekularyzacji - emancypacja i powrót teologii z wciąż uciekającą krytyką Hansa Blumenberga w tle

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA

**Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego**